

Terezijanske
obljetnice
2023-2025

**Čitanje spisa sv. Terezije od Djeteta Isusa
Terezijanske obljetnice 2023. – 2025.
2023. : Rukopis A**

Sveščić 4:
Molitva za Pranzinija
(Ms A, 45v-46v)

**Čitanje spisa sv. Terezije od Djeteta Isusa
Terezijanske obljetnice 2023. – 2025.
2023. : Rukopis A**

Sveščić 4:
Molitva za Pranzinija
(Ms A, 45v-46v)

Prijedlog za sastanak zajednice:

1. Čitanje teksta.
2. Jedan od sudionika izlaže tekst uz pomoć kartice.
3. Zajednički razgovor o tekstu.

Bilo bi dobro najprije osobno pročitati i promeditirati Terezijin tekst prije sastanka zajednice.

Rukopis A, 45v-46v

Gledajući jedne nedjelje sliku našega Gospodina na križu, dirnula me krv koja je kapala iz jedne od njegovih božanskih ruku. Osjetih veliku žalost misleći na to kako je ta krv kapala na zemlju a da se nitko nije požurio da je pokupi, i ja odlučih da ću u duhu stalno biti podno križa da hvatam božansku rosu koja je tekla s njega, shvaćajući da ću je tada morati rasipati na duše... Neprestano je također u mom srcu odzvanjao uzvik Isusov na križu: "Žedan sam" (Iv 19, 28) Te su riječi raspirivale u meni nepoznat i veoma živ žar ... Htjela sam napojiti svoga Ljubljenoga, a sama sam se osjećala kako me pali žeđa za dušama... Ali tada me još nisu privlačile duše svećenika, nego duše velikih grešnika; gorjela sam od želje da ih otmem vječnome ognju.

Da potakne moju revnost, dragi mi je Bog pokazao da su mu moje želje ugodne. Čula sam govoriti o velikom zločincu koji je upravo bio osuđen na smrt zbog užasnih zločina, a po svemu se činilo da će umrijeti bez pokajanja. Ja sam htjela pod svaku cijenu spriječiti da ne dođe u pakao, i da to postignem, upotrijebila sam sva sredstva koja se mogu zamisliti. Osjećajući da sama od sebe ne mogu ništa, prikazala sam dragom Bogu sve neizmjerne zasluge našega Gospodina i blago svete Crkve. Napokon sam zamolila Celinu da dade čitati misu na moje nakane.

Nisam se usudila sama zamoliti misu bojeći se da ne bih bila prisiljena priznati da je to za velikog zločinca Pranzinija. Nisam to htjela reći ni Celinu, ali ona me svojim tako nježnim i tako upornim pitanjima natjerala da joj odam svoju tajnu. Ona ne samo da mi se nije rugala, nego me još zamolila da mi smije pomoći da obratim svoga grešnika. Ja prihvatih njezinu pomoć sa zahvalnošću, jer bih bila voljela da se svi stvorovi ujedine sa mnom da izmolimo milost za krivca. Osjećala sam u dnu srca sigurnost da će naše želje biti ispunjene, ali da se ohrabrim i uzmognem dalje moliti za grešnike, rekoh dragom Bogu da sam potpuno uvjeren da će oprostiti jadnom nesretniku Pranziniju, a da ću to vjerovati i onda ako se ne ispovjedi i ne pokaže nikakva znaka kajanja; toliko pouzdanja imam u neizmjereno milosrđe Isusovo ali ga ipak molim samo jedan znake kajanja za moju jednostavnu utjehu...

Moja molitva bila je doslovce uslišana! Usprkos tatinoj zabrani da ne smijemo čitati nikakvih novina, nisam smatrala da sam neposlušna ako pročitam mjesta koja su govorila o Pranziniju. Sutradan iza njegova smaknuća dođe mi pod ruku dnevnik *La Croix*. Otvorih ga žurno, i što vidjeh?. . Ah, suze odadoše moje uzbudjenje, te sam se morala sakriti... Pranzini se nije ispovjedio, popeo se na stratište i spremao se da turi glavu u kobni otvor, kad se najednom, obuzet nenadanim nadahnućem, okrenuo, pograbio raspelo koje mu je pružao svećenik, i poljubio tri puta njegove presvete rane!... Zatim je njegova duša otišla da primi milosrdnu osudu Onoga koji izjavljuje da će na nebu biti veća radost nad jednim grešnikom koji se pokajao nego nad devedeset i devet pravednika kojima ne treba pokajanja... (Lk 15, 7)

Dobila sam znak za koji sam molila, i taj je znak bio vjerna slika milosti koje mi je Isus udijelio da me privuče da molim za grešnike. Nije li pred ranama Isusovim, kad sam vidjela kako teče

njegova božanska krv, ušla u moje srce žeda za dušama? Htjela sam ih napojiti ovom neokaljanom krvi koja ih je imala očistiti od njihovih mrlja; i usne moga "prvoga djeteta" pripíše se na presvete rane!. . Kako li neizrecivo slatka odgovora!

Ah, poslije ove jedinstvene milosti moja je želja za spasavanjem duša rasla svakoga dana bilo mi je kao da čujem Isusa kako mi govori kao Samaritanki: "Daj mi piti!" (Iv 4, 7) To je bila prava uzajamna ljubav: dušama sam davala krv Isusovu, Isusu sam prikazivala te iste duše, osvježene božanskom rosom. Tako mi se činilo da mu gasim žeđu, i što sam mu više davala piti, to se više povećavala žeđa moje uboge male duše, i tu mi je žarku žeđu davao On kao najslađi napitak svoje ljubavi...

U zaista kratko vrijeme znao me je dragi Bog izvesti iz uskoga kruga u kojem sam se vrtjela ne znajući kako da iz njega izađem.

Uvod u tekst:

Kao što kaže naš brat karmelićanin François-Marie L  thel: „Ovo je jedan od Terezijinih najljepših tekstova, jedan od najsnažnijih o nadi u beskrajno milosr  de u naizgled najo  čajnijoj situaciji. U svojoj jednostavnosti i svjeŹini ovaj je tekst vrlo bogat s teološkog gledišta, o Otajstvu Otkupljenja i o suradnji Crkve u tom Otajstvu. Ujedinjuje gledišta vjere, nade i milosr  da, ali s prevagom nade. Polazište je jednostavna slika koja prikazuje Isusa rassetog i Mariju Magdalenu kako mu ljubi noge, prema tradicionalnoj ikonografiji”.

“Źedan sam” (Ms A, 45v): Isusova Źeđ na kriŹu, njegova prolivena krv, probudili su u Tereziji "Źeđ za dušama", Źelju za "o  iŹćenjem od njihovih mrlja", Źto    ih nadahnuti odvaŹni postupci i gorljive misli o kojima se govori na sljedećim stranicama (do 46v), u "istinskoj razmjeni ljubavi", kao posljedica "BoŹićne milosti" i kontemplacije Krista koji je umro za grešnike.

“Tada me joŹ nisu privlačile duŹe svećenika” (Ms A, 45v): 2. rujna 1890., tijekom kanonskog ispita koji je prethodio zavjetovanju, Terezija    reći: „DoŹla sam spasiti duŹe i prije svega moliti za svećenike” (Ms A, 69v). Celina, tijekom Procesa, vedro izvjeŹtava: "Ona je ovu vrstu apostolata nazivala 'trgovinom naveliko', budući da je do udova dolazila preko glave". Putovanje u Rim označit    odlučujuću prekretnicu: „Kako nikada nisam Źivjela u prisnosti s njima, nisam mogla razumjeti glavnu svrhu karmelske reforme. Molitva za grešnike me fascinirala, ali za duŹe svećenika, za koje sam vjerovala da su   iŹe od kristala, činilo mi se čudnim! (Ms A, 56r). U Karmelu Terezija nikad neće zaboraviti ovaj svoj prvotni poziv.

“Osuđen na smrt zbog užasnih zločina” (Ms A, 45v): Enrico Pranzini, tridesetjednogodišnjak, tijekom jedne krađe masakrirao je dvije žene i djevojčicu, 17. ožujka 1887., u ulici Montaigne u Parizu. Suđenje mu je započelo 9. srpnja iste godine i završilo 13. srpnja njegovom smrtnom presudom. Vjerojatno je upravo tada Terezija se počela više zanimati za njegovo obraćenje, jer se činilo da zločinac ne pokazuje nikakvo kajanje ili zahtjev za oprost. Za Tereziju je to bilo pitanje da ga se pod svaku cijenu spriječiti da "padne u pakao". U doba u kojem je katoličanstvo snažno prožeto strahom od Božjeg suda, povlašteno oružje adolescenta su molitva i nepokolebljivo povjerenje u Očevo milosrđe.

“Sve beskrajne zasluge” (Ms A, 46r): Terezija voli naglašavati beskonačnu narav Isusovih zasluga. Način na koji opisuje ovu zgodu s Pranzinijem ima vleikih sličnosti s načinom kako je sastavulka svoj Čin prikazanja Milosrdnoj ljubavi.

Terezija od Djeteta Isusa i Svetoga Lica neće više prestajati moliti za spas grešnika i govorila bi o Pranziniju kao o svom "prvom sinu". Mlada karmelićanka ostat će usidrena u milosrđu do svog posljednjeg daha.

Za zajednički razgovor:

a. *Što kaže tekst?*

Razumjeti sadržaj i prvotno značenje Terezijina teksta.

b. *Što nam tekst govori danas?*

Razumjeti aktualnost (društvenu, crkvenu, duhovnu itd.) teksta.

c. *Što meni/nama govori tekst?*

Aktualizirajte i primijenite tekst na osobni život i život zajednice.

Svrha ovog postupka je dopustiti Tereziji da razgovara s nama, ispituje nas, ohrabri nas i da bi nam prosvijetlila i potvrdila naš osobni i zajednički put. Predložena pitanja su stoga samo poticaji za osobno razmišljanje i razgovor u zajednici.

Pitanja:

1. Nije moguće previdjeti duhovnu povezanost između »Božićne milosti« (Sveščić 3) i ovog izvještaja. U našem tekstu vidimo dvostruku razinu: Terezija je sigurna u Božje milosrdno djelovanje i istodobno od njega traži znak. Kako shvatiti ove dvije dimenzije: izvjesnost i potrebu za znakom? Isto se događa u našem molitvenom životu: što nam Terezija ovdje pojašnjava?
2. Kako raste veza između Krista i Terezije, tako ona prima svoje poslanje od Isusa, u jedinstvu s njim. Na koncu teksta, što spada na Tereziju, a što na Isusa u spasenju duša? Govori li nam to nešto o našem načinu življenja misionarskog zalaganja u molitvi?
3. U zasigurno vrlo različitim okolnostima Terezija i Pranzini dijele istu bitnu duhovnu stvarnost, koja se sastoji u pristanku da dopuste da budu spašeni od Krista i da se slobodno priznaju spašenima njegovom ljubavlju. Kakvo mjesto ovo iskustvo ima u mom životu? U životu ljudi koje susrećem? Kako se to očituje?

TEREZIJANSKE OBLJETNICE
2023.-2025.

BOSONOĞI KARMEL

Generalna kuća Bosonogih karmelićana

www.carmelitaniscalzi.com